بِسمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحَمْدُ للهِ رَبِّ العَالَمِينَ.

ستایش خداوندی را سزا است که پروردگار جهانیان است.

الرَّحْمَـٰنِ الرَّحِيمِ.

بخشنده مهربان است.

مَالِكِ يَومِ الدِّينِ.

مالک روز جزا است.

إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ.

تنها تو را می‌پرستیم و تنها از تو یاری می‌طلبیم.

اهْدِنَا الصِّرَاطَ المُسْتَقِيمَ.

ما را به راه راست راهنمائی فرما.

صِرَاطَ الذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ المَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ. (سورة الفاتحة)

راه کسانی که بدانان نعمت داده‌ای؛ نه راه آنان که بر ایشان خشم گرفته‌ای، و نه راه گمراهان و سرگشتگان.

الحَمْدُ للهِ الّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ. (سورة الأنعام:۱)

ستایش برای الله است که أسمان ها و زمین را آفرید و تاریک ها و نور را پدید آورد. ترجمه: حسین تاجی

الحَمْدُ للهِ الذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا الله. (سورة الأعراف: ٤٣)

ستایش مخصوص الله است که ما را به این هدایت نمود، و اگر الله ما را هدایت نمی کرد؛ ما هرگز راه نمی یافتیم. مسلّماً فرستادگان پروردگار ما به حق آمدند.

الحَمْدُ للهِ الذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُن لَهُ شَرِيكٌ فِي المُلْكِ وَلَمْ يَكُن لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ. (الإسراء: ١١١) وَاللهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا، وَالحَمْدُ للهِ كَثِيرًا، وَسُبْحَانَ اللهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا.

ستایش برای الله است که فرزندی —برای خود– بر نگزیده و او را در فرمانروای هیچ شریکی نیست، و بخاطر ناتوانی —و ذلت حامی و– سرپرستی برای او نیست. و الله بزرگ تر است از همه چیز و همه بزرگی به او سزاوار است و بس، و حمد ویرایش برای الله است، حمد و ستایش بی شمار بامداد و پیسین.

الحَمْدُ للهِ الذِي أَنْزَلَ عَلَىٰ عَبْدِهِ الكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا. (الكهف: ١)

حمد و سپاس مخصوص الله است که بر بنده اش –محمد– کتاب –قرآن– را نازل کرد، و هیچ گونه کجی و انحرافی در آن قرار نداد.

الحَمْدُ للهِ الذِي فَضَّلَنَا عَلَىٰ كَثِيرٍ مِنْ عِبَادِهِ المُؤْمِنِينَ. (سورة النمل: ١٥)

ستایش از آن الله است که ما را بر بسیاری از بندگان مؤمن خود برتری بخشید.

الحَمْدُ للهِ وَسَلَامٌ عَلَىٰ عِبَادِهِ الذِينَ اصْطَفَىٰ. (النمل: ٥٩)

حمد و سپاس مخصوص الله است، و سلام بر بندگانش، کسانی که او –آنها را– بر گزیده است.

الحَمْدُ للهِ الذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الأَرْضِ وَلَهُ الحَمْدُ فِي الآخِرَةِ وَهُوَ الحَكِيمُ الخَبِيرُ. (سبأ: ١)

حمد و ستایش مخصوص الله است که آنچه در آسمان ها و آنچه در زمین است از آن اوست، و ستایش در —سرای- آخرت —نیز- از آن است، و او حکیم آگاه است.

الحَمْدُ للهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالأَرْضِ جَاعِلِ المَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولِي أَجْنِحَةٍ مَثْنَى وَثُلَاثَ وَرُبَاعَ يَزِيدُ فِي الخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيءٍ قَدِيرٌ. (فاطر: ١)

حمد و ستایش مخصوص الله است، آفریننده ای آسمان ها و زمین، -کسی- که فرشتگان را رسولانی قرار داد؛ دارای بال های دوگانه و سه گانه و چهارگانه، هر چه بخواهد در آفرینش می افزاید، بی گمان الله بر هر چیزی تواناست.

الحَمْدُ للهِ الذِي أَذْهَبَ عَنَّا الحَزَنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ. (فاطر: ٣٤)

حمد و ستایش مخصوص الله است که اندوه را از ما دور کرد، یقینا پروردگار ما آمرزنده ای سپاس گزار است.

اللَّهُمَّ مَالِكَ المُلْكِ تُؤْتِي المُلْكَ مَن تَشَاءُ وَتَنْزِعُ المُلْكَ مِمَّن تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَن تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَن تَشَاءُ بِيَدِكَ الخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيءٍ قَدِيرٌ. تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الحَيَّ مِنَ المَيِّتِ وَتُخْرِجُ المَيِّتَ مِنَ الحَيِّ وَتَرْزُقُ مَن تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ. (آل عمران: ۲۶-۲۷)

ای الله ای دارنده پادشاهی —و هستی- تو به هر کس که بخواهی، پادشاهی —و فرمانروایی- می بخشی، و از هر کس بخواهی پادشاهی —وفرمانروایی- را می گیری، و هر کس را بخواهی عزت می دهی، و هر کس را بخواهی خوار می کنی، همه خوبی ها به دست توست، بی شک تو بر هر چیز توانایی. شب را در روز داخل می کنی، و روز را در شب داخل می کنی، و زنده را از مرده بیرون می آوری، و مرده را از زنده بیرون می آوری، و به هر کس بخواهی بی شمار روزی می دهی.

فَلِلَّهِ الحَمْدُ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَرَبِّ الأَرْضِ رَبِّ العَالَمِينَ. وَلَهُ الكِبْرِيَاءُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضِ وَهُوَ العَزِيزُ الحَكِيمُ. (الجاثية ۳۶-۳۷)

پس ستایش مخصوص الله است، پروردگار آسمان ها و پروردگار زمین، پروردگار جهانیان. و کبریاء و بزرگی در آسمانها و زمین، از آن اوست، و او پیروزمند حکیم است.

اللهُ لَا إِلٰه إِلَّا هُوَ الحَيُّ القَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الأَرْضِ مَن ذَا الذِي يَشْفَعُ عِندَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِن عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ العَلِيُّ العَظِيمُ. (البقرة: ٢٥٥)

الله –معبود بر حق است– هیچ معبودی بحق جز او نیست، زنده –وجهان هستی را– نگه دار و مدبر است، نه چرت او را فرا گیرد و نه خواب، آنچه در آسمان ها و آنچه در زمین است از آن اوست، کیست که در نزد او جز به فرمان او شفاعت کند؟ آنچه در پیش روی آنان و آنچه در پشت سرشان است می داند. و به چیزی از علم او، جز به آنچه بخواهد احاطه نمی یابد، کرسی او آسمان ها و زمین را در بر گرفته، و نگاهداری آن دو –زمین و آسمان– بر او گران و دشوار نیاید، و او بلند مرتبه و بزرگ است.

اللهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ الحَيُّ القَيُّومُ. (آل عمران: ٢)

الله –معبود بر حق است– هیچ معبودی بحق جز او نیست، زنده –و جهان هستی را– نگه دار و مدبّر است.

لَا إِلَـٰهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَـٰنُ الرَّحِيمُ. (البقرة: ١٦٣)

الله یگانه است که غیر از او معبودی نیست؛ بخشنده ای مهربان است.

وَهُوَ اللهُ لَا إِلَـٰهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الحَمْدُ فِي الأُولَىٰ وَالآخِرَةِ وَلَهُ الحُكْمُ. (القصص: ٧٠) وَإِلَيْهِ رَاجِعُونَ.

و او الله است که هیچ معبودی —به حق- جز او نیست، ستایش در دنیا و آخرت برای اوست، و حکم —و فرمانروایی- از آن اوست، و —همه ای ما- به سوی او باز گردانیده می شویم.

وَلَهُ الحَمْدُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضِ وَعَشِيًّا. (الروم: ١٨) وَحِينَ الظَّهِيرَةِ.

و حمد و ستایش در آسمان ها و زمین از آن اوست، عصرگاهان و هنگامی که ظهر می شود.

أَنْتَ الحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ نَدْعُوكَ مُخْلِصِينَ لَكَ الدِّينَ. الحَمْدُ للهِ رَبِّ العَالَمِينَ.

(مقتبس من سورة غافر: ٦٥)

تو زنده هستی، هیچ معبودی –به حق– جز تو نیست، پس در حالی که دین خود را خالص گردانیدي تو را می خوانیم، حمد و ستایش مخصوص الله پروردگار جهانیان است.

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَٰوَاتِ وَمَا فِي الأَرْضِ لَهُ المُلْكُ وَلَهُ الحَمْدُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيءٍ قَدِيرٌ. (التغابن: ۱)

آنچه در آسمان ها و آنچه در زمین است همه تسبیح الله را می گویند، فرمانروایی از آن اوست، و سپاس –وستایش نیز– از آن اوست، و او بر همه چیز تواناست.

لَهُ مَا فِي السَّمَٰوَاتِ وَالأَرْضِ كُلٌّ لَهُ قَانِتُونَ. بَدِيعُ السَّمَٰوَاتِ وَالأَرْضِ وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُن فَيَكُونُ. (البقرة: ۱۱٦-۱۱۷)

آنچه در آسمان ها و زمین است، از آن اوست، و همه فرمانبردار اویند. پدید آورنده آسمان ها و زمین است، و چون به کاری اراده فرماید، تنها به آن می گوید: باش، پس می شود.

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضِ وَهُوَ العَزِيزُ الحَكِيمُ. لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. هُوَ الأَوَّلُ وَالآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ. (الحديد: ١-٣)

آنچه در آسمان ها و زمین است برای الله تسبیح می گویند، و او پیروزمند حکیم است. فرمانروایی آسمان ها و زمین از آن اوست، زنده می کند و می میراند، و او بر هر چیز تواناست. او اوّل و آخر و ظاهر و باطن است، و او به هر چیز داناست.

هُوَ اللهُ الذِي لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَٰنُ الرَّحِيمُ. هُوَ اللهُ الذِي لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ المَلِكُ القُدُّوسُ السَّلَامُ المُؤْمِنُ المُهَيْمِنُ العَزِيزُ الجَبَّارُ المُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ. هُوَ اللهُ الخَالِقُ البَارِئُ المُصَوِّرُ لَهُ الأَسْمَاءُ الحُسْنَىٰ يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضِ وَهُوَ العَزِيزُ الحَكِيمُ. (الحشر: ٢٢-٢٤)

او الله است که جز او معبودی –راستین– نیست، دانای غیب و آشکار است، او بخشنده ای مهربان است. او الله است که جز او معبودی –راستین– نیست، پادشاه، نهایت پاک، منزّه –و سالم از هر عیب–، ایمنی دهنده، نگهبان پیروزمند، جبار –جبران کننده– و شایسته ای عظمت و بزرگی است. الله پاک ومنزّه است از آنچه –برای او– شریک می آورند. او الله است،

خالق، نوآفرین، نقشبند –بی نظیر– برای او نام های نیک است، آنچه در آسمان ها و زمین است تسبیح او را می گویند، و او پیروزمند حکیم است.

يُسَبِّحُ للهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الأَرْضِ المَلِكِ القُدُّوسِ العَزِيزِ الحَكِيمِ. (الجمعة: ۱)

آنچه در آسمان ها و آنچه در زمین است تسبیح الله را می گویند، الله ایکه فرمانروای، پاک و پیروزمند حکیم است.

–أَنْتَ اللهُ رَبُّنَا– الذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَىٰ العَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسَ وَالقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ الخَلْقُ وَالأَمْرُ تَبَارَكَ اللهُ رَبُّ العَالَمِينَ. (الأعراف: ٥٤)

بی گمان تو الله پروردگار ما هستی کسی که آسمان ها و زمین را در شش روز آفرید، سپس بر عرش مستقر شد، شب را به روز می پوشاند که شتابان در پی آن می رود، و خورشید و ماه و ستارگان –را آفرید– که مسخر فرمان او هستند، آگاهیم که آفرینش و فرمانروایی از آن اوست، پر برکت –وبه غایت بزرگ– است الله که پروردگار جهانیان است.

تَبَارَكَ الذِي نَزَّلَ الفُرْقَانَ عَلَىٰ عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا. الذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضِ وَلَم يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُن لَهُ شَرِيكٌ فِي المُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَّرَهُ تَقْدِيرًا. (الفرقان: ۱)

پر برکت و بزرگوار است کسی که فرقان را بر بنده اش نازل کرد؛ تا بیم دهنده ای جهانیان باشد. —همان- کسی که فرمانروایی آسمان ها و زمین از آن اوست، و فرزندی —برای خود- بر نگزیده است، و در فرمانروایی هیچ شریکی ندارد، وهمه چیز را آفرید، پس اندازه هر چیز چنان که می یابد؛ معین کرده است.

تَبَارَكَ الذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا. وَهُوَ الذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِمَنْ أَرَادَ أَن يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا. (الفرقان: ۶۱-۶۲)

پر برکت و بزرگوار است کسی که در آسمان برج هایی قرار داد، و در —میان- آن چراغ روشن و ماه تابانی قرار داد. و او —همان- کسی است که شب و روز را در پی یکدیگر قرار داد برای کسی که بخواهد متذکر شود یا بخواهد شکر گذاری کند.

تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الجَلَالِ وَالإِكْرَامِ. (الرحمن: ۷۸)

نام پروردگار صاحب جلال و گرامی تو با برکت و فرخنده است.

تَبَارَكَ الذِي بِيَدِهِ المُلْكُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. (الملك: ۱)

پر برکت و بزرگوار است کسی که فرمانروایی جهان هستی به دست اوست، و او بر هر چیز تواناست.

الحَمْدُلله الذِي مَكَّنَنَا فِي الأَرْضِ وَجَعَلَ لَنَا فِيهَا مَعَايِش. (مقتبس من سورة الأعراف: ۱۰)

حمد و ستایش مخصوص الله است که ما را در زمین مقیم کرده، و قدرت و نعمت داده، و وسائل زندگی مان را در آن فراهم نموده است.

الحَمْدُ للهِ الذِي أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَنَا مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ، يُنْبِتُ لَنَا بِهِ الزَّرْعَ والزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالأَعْنَابَ وَمِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ، وَسَخَّرَ لَنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالقَمَرَ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ، وَمَا ذَرَأَ لَنَا فِي الأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ. (مقتبس من سورة النحل: ۱۰-۱۳)

حمد و ستایش مخصوص الله است که از آسمان آبی فرو فرستاده است (که مایه حیات است) و ما از آن می نوشیم و به سبب آن گیاهان و درختان می روید و ما حیوانات خود را در میان آنها می چرانیم. و حمد و ستایش مخصوص الله است که به وسیله آن (آب) زراعت و (درختان) زیتون و خرما و انگور و همه میوه ها را برای ما می رویاند. و شب و روز و خورشید و ماه را برای (مصالح و منافع) ما مسخر کرده، و ستارگان به فرمان او مسخر (و برای راه یابی ما در دل تاریکی ها، در چرخش و گردش) هستند. و چیزهائی را در زمین به رنگ های مختلف و انواع گوناگون برای ما آفریده است.

الحمدُللهِ الذِي سَخَّرَ البَحْرَ لِنَأْكُلَ مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا وَنَسْتَخْرِجَ مِنْهُ حِلْيَةً نَلْبَسُهَا وَجَعَلَ الفُلْكَ مَوَاخِرَ فِيهِ لنَبْتَغِيَ مِن فَضْلِهِ. (مقتبس من سورة النحل: ١٤)

و حمد و ستایش مخصوص الله است که دریا را مسخر (ما) ساخته است تا این که از آن گوشت تازه بخوریم و از آن زیوری بیرون بی آوریم که بر خود می پوشیم و کشتی ها را که (سینه) دریا را می شکافند و این نعمت را به ما داد تا ما فضل او را بجوئیم.

الحَمدُ للهِ الذِي أَنْشَأَنَا وَجَعَلَ لَنَا السَّمْعَ وَالأَبْصَارَ وَالأَفْئِدَةَ. (مقتبس من سورة الملك: ٢٣)

حمد و ستایش مخصوص الله است که ما را از عدم آفریده است، و برای ما گوش و چشم و دل داده است که وسیله کار و سعادت ما ست.

الحمدُلله الذِي جَعَلَ لَنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِنَسْكُنَ فِيهِ وَلِنَبْتَغِيَ مِن فَضْلِهِ. (مقتبس من سورة غافر: ٦١)

و حمد و ستایش مخصوص الله است که شب را برای ما آفرید تا در آن بیاسائیم و بیارامیم، و روز را روشن گردانید (تا در آن به فعالیت و کار و کوشش بپردازیم).

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ العِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ. وَسَلَامٌ عَلَىٰ الـمُرْسَلِينَ. وَالحَمْدُ للهِ رَبِّ العَالَمِينَ. (الصافات: ١٨٠-١٨٢)

پاک و منزه است پروردگار تو، پروردگار عزت، از آنچه –مشرکان– توصیف می کنند. و سلام، بر رسولان. و سپاس و ستایش مخصوص الله است که پروردگار جهانیان است.

خدایا! تمام تعریف ها از آن توست؛ روشنی آسمان ها و زمین، تو هستی؛ حمد و ستایش، شایسته ای توست؛ تو نگهدارنده ای آسمان و زمین هستی؛ تمام ستایش ها از آن توست؛ زیرا پروردگار آسمان ها و زمین و آنچه میان آن ها وجود دارد، تو هستی؛ تو بر حقی و وعده ات نیز حق است، سخن تو، حق است؛ ملاقات تو حق، بهشت تو حق، دوزخ تو حق و قیامت، حق است، خدایا! تسلیم تو شدم، به تو ایمان آوردم، به تو توکل نمودم، به تو روی آوردم، به کمک تو با دشمنان، مبارزه کرده، و تو را حکم و فیصل، قرار دادم، خدایا! گناهان اول و آخر و ظاهر و باطن مرا بیامرز؛ تو معبود منی و هیچ معبود حقی جز تو وجود ندارد. (متفق علیه)

من چهره ام را به سوی ذاتی متوجه کرده ام که آسمان ها و زمین را آفرید؛ در حالی که من از باطل روی گردان شده و به سوی حق آمده ام و از مشرکان نیستم؛ نماز، عبادت، زندگی و مرگم از آن پروردگار جهانیان است، که شریکی ندارد؛ دستور یافته ام که چنین کنم و من از فرمانبرداران می باشم؛ پروردگارا! تویی پادشاه، بجز تو، معبودی بحق وجود ندارد؛ تو پروردگار من هستی و من بنده ای تو ام، بر خود ظلم کردم و به گناهم اعتراف نمودم؛ همه ای گناهانم را ببخشای، همانا بجز تو کسی گناهانم را نمی آمرزد، الهی! مرا به نیکو ترین اخلاق و خصلت ها، رهنمون کن، همانا بجز تو کسی نیست که مرا بسوی آن ها هدایت کند، الهی! خصلت های بد را از من دور گردان؛ زیرا بجز تو کسی

نیست که آن ها را از من دور گرداند؛ من در بارگاهت حاضرم، و برای اطاعتت آماده ام؛ هر گونه خیر و نیکی در اختیار توست؛ بدی را به سوی تو راهی نیست؛ الهی! من به لطف تو موجودم و به سوی تو متوجه ام، تو بسیار با برکت و برتر هستی؛ از تو آمرزش می خواهم، و در بارگاه تو توبه می کنم. (رواه مسلم)

الحَمْدُ للهِ عَدَدَ مَا خَلَقَ، الحَمْدُللهِ مِلْءَ مَا خَلَقَ، الحَمْدُللهِ عَدَدَ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالأَرْضِ، الحَمْدُ للهِ مِلْءَ مَا فِي السَّمَوَاتِ والأرضِ، الحَمْدُللهِ عَدَدَ مَا أَحْصَىٰ كِتَابُهُ، الحمدُ للهِ مِلْءَ مَا أَحْصَىٰ كِتَابُهُ، الحمدُ للهِ عَدَدَ كُلِّ شَيْءٍ، الحمدُ للهِ مِلْءَ كُلِّ شيءٍ. (رواه أحمد)

لَا إِلـه إلا اللهُ، وَحْدَهُ لا شَرِيكَ لَهُ، اللهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا، وَالحمدُ للهِ كَثِيرًا، وَسُبْحَانَ اللهِ رَبِّ العَالَمِينَ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ العَزِيزِ الحَكِيمِ. اللهُمّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، واهْدِنِي، وارْزُقْنِي. (رواه مسلم)

نیست هیچ معبودی جز الله، یگانه است و شریک ندارد، الله بزرگ تر است از همه چیز و همه بزرگی به او سزاوار است و بس، و حمد وپرایش برای الله است، و پاک است الله پروردگار جهانیان، و نیست هیچ نیرو و قوتی مگر

به اراده پروردگار صاحب عزت و قدرت و با حکمت، پروردگارا مرا بیامرز، بر من رحم کن، مرا هدایت کن، و بر من روزی بده.

تمام ستایش ها الله راست که ما را خورانید و نوشانید، و تمام امور را کفایت کرد و به ما جای پناه داد، براستی که چقدر از مردم هستند که هیچ گونه مددکار و پناه دهنده ای ندارند. (رواه مسلم)

بسیار پاک و منزه است پروردگار فرشتگان و جبرئیل. (رواه مسلم)

پاک است پروردگاری که مالک قدرت، فرمانروایی، بزرگی و عظمت است. (رواه أحمد وأبو داود)

سُبْحَانَ اللهِ وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَ اللهِ العَظِيمِ. (متفق عليه)

پاک است الله و تمام ستایش ها از آن اوست، پاک است الله پروردگار بزرگ و بلندمرتبه.

پروردگارا! حمد و ستایش از آن توست؛ آن گونه ستایشی که آسمان ها و زمین و میان آن ها و هر چه را که تو بخواهی، پر کند؛ الهی! تو اهل ستایش و

عظمت هستی؛ الهی؛ تو شایسته ای ستایش بندگان هستی، همگی ما بندگان تو هستیم؛ آن چه را که تو عنایت کنی، هیچ کس نمی تواند جلوی آن را بگیرد و چیزی را که تو منع نمایی، کسی نمی تواند آن را عطا کند؛ الهی! هیچ صاحب سرمایه ای سرمایه اش او را از عذاب تو نجات نمی دهد و –تمامی شکوه– و ثروت از آن تو است. (متفق علیه)

اللهُمّ صَلِّ عَلَىٰ النَّبِيِّ وَسَلِّمْ تَسْلِيمًا. (مقتبس من سورة الأحزاب: ٥٦)

اللهُمّ صَلِّ علىٰ مُحَمَّدٍ وَأَزْوَاجِهِ وذُرِّيَّتِهِ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَىٰ آلِ إِبْرَاهِيمَ، وَبَارِكْ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَأَزْوَاجِهِ وذريته، كَمَا بَارَكْتَ علىٰ آلِ إبراهيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ. (متفق علیه)

خدایا! بر محمد و همسران و فرزندانش، درود بفرست همانگونه که بر آل ابراهیم علیه السلام درود فرستادی. و به محمد و همسران و فرزندانش برکت عنایت کن، همانطور که به آل ابراهیم برکت عنایت کردی. همانا تو ستوده و بزرگواری.

اللهمّ صَلِّ عَلَىٰ مُحَمدٍ وعلىٰ آل محمد كما صليت علىٰ إبراهيمَ وعلىٰ آلِ إبراهيمَ، إِنَّكَ حميدٌ مَجيدٌ. اللهم بَارِكْ عَلَىٰ مُحمدٍ وَعَلىٰ آلِ مُحَمدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وعلىٰ آل إبراهيمَ، إنك حَمِيدٌ مَجِيدٌ. (متفق علیه)

اللّهُمّ صَلِّ عَلَىٰ مُحمدٍ عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَىٰ آلِ إِبرَاهِيمَ، وبَارِكْ عَلَىٰ محمدٍ، وَعَلىٰ آلِ مُحَمدٍ، كمَا باركتَ عَلَىٰ إبراهيمَ. (رواه البخاري)

يا حَيُّ يَا قَيُّومُ، بِرَحمَتِكَ أَستَغِيثُ. (رواه الترمذي)

رَبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَلْ لِي مِن لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا. (الإسراء: ٨٠)

پروردگارا! مرا به در آوردنی راست در آور، و به بیرون آوردنی راست، مرا بیرون آور، و از سوی خود حجتی یاری کننده برایم قرار بده.

رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ العَلِيمُ. (البقرة: ١٢٧)

پروردگارا ! از ما بپذیر -این کار پاکیزه را- که در حقیقت تویی شنوای دانا.

وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ. (البقرة: ١٢٨)

و توبه ما را بپذیر، بدرستی که تو توبه پذیر مهربانی.

رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ. (البقرة: ٢٠١)

پروردگارا! به ما در دنیا بهره نیک و در آخرت‌هم بهره نیک عطا فرما و ما را از عذاب دوزخ در امان بدار.

سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ. (البقرة: ۲۸۵)

شنیدیم و اطاعت کردیم. پروردگارا! آمرزش تو را –خواهانیم– و بازگشت به سوی توست.

رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِن نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَىٰ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانْصُرْنَا عَلَىٰ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ. (البقرة: ۲۸٦)

پروردگارا! اگر فراموش یا خطا کردیم، ما را مؤاخذه نکن، پروردگارا! بارگران –وتکلیف سنگین– را بر –دوش– ما مگذار، چنانچه آن را بر –دوش– کسانی که پیش از ما بودند؛ گذاشتی، پروردگارا! آنچه را که طاقت تحمل آن را نداریم بر –دوش– ما مگذار، و ما را بیامرز، و به ما رحم کن، تو مولا و سرورمایی پس ما را بر گروه کافران پیروز گردان.

رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِن لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنتَ الوَهَّابُ. رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ المِيعَادَ. (مقتبس من سورة آل عمران: ۸، ۹)

پروردگارا! دل های ما را، بعد از آنکه ما را هدایت کردی —از راه حق- منحرف مگردان، و از سوی خود رحمتی بر ما ببخش براستی که تو بخشنده ای. پروردگارا تو مردمان را در روزی که تردیدی در آن نیست جمع خواهی کرد، بی گمان تو خلاف وعده نمی کنید.

رَبَّنَا إِنَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عذَابَ النَّارِ. (آل عمران: ۱۶)

پروردگارا! ما ایمان آورده‌ایم -به تو و به کتاب‌ها و پیامبرانت- پس -به فضل و رحمت خویش- گناهان ما را بیامرز و ما را از عذاب دوزخ نگاهدار.

رَبِّ هَبْ لِي مِن لَدُنكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ. (آل عمران: ۳۸)

پروردگارا! از طرف خود فرزند پاکیزه ای به من عطا کن، به درستی تو شنونده ای دعایی.

رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ. (آل عمران: ۵۳)

پروردگارا! به آنچه نازل کرده ای، ایمان آوردیم و از فرستاده —تو– پیروی نمودیم؛ پس ما را از جمع تسلیم شوندگان بنویس.

رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانْصُرْنَا عَلَىٰ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ. (آل عمران: ۱٤۷)

پروردگارا! گناهان ما را بیامرز، و از زیاده روی ما، در کارمان —بر ما بیامرز– و گام های ما را استوار بدار و ما را بر گروه کافران، پیروز گردان.

رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ. رَبَّنَا إِنَّكَ مَن تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْزَيْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن أَنْصَارٍ. رَبَّنَا إِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الأَبْرَارِ. رَبَّنَا وَآتِنَا مَا وَعَدتَنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ. (آل عمران: ۱۹۱-۱۹٤)

پروردگارا! این ها را بیهوده نیافریده ای، منزّهی تو! پس ما را از عذاب آتش دوزخ نگاه دار. پروردگارا! کسی را که تو به آتش دوزخ در آوری، یقیناً او را

خوار و رسوا کرده ای، و برای ستمکاران یاورانی نیست. پروردگارا! ما شنیدیم که ندا دهنده ای به ایمان فرا می خواند، -که: به پروردگار خود ایمان بیاورید- پس ایمان آوردیم، پروردگارا! پس گناهان ما را ببخش، و بدی های ما را بپوشان، و ما را با نیکان بمیران. پروردگارا! آنچه را که بر —زبان- فرستادگانت به ما وعده داده ای به ما عطا کن، و ما را در روز قیامت رسوا مگردان، بدرستی که تو خلاف وعده نمی کنی.

رَبَّنَا آمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ. (المائدة: ٨٣)

پروردگارا! ایمان آوردیم، پس ما را در زمره گواهان بنویس.

رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِن لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الخَاسِرِينَ. (الأعراف: ٢٣)

پروردگارا! ما به خود ستم کردیم، و اگر ما را نیامرزی و بر ما رحم نکنی، مسلّماً از زیانکاران خواهیم بود.

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ القَوْمِ الظَّالِمِينَ. (الأعراف: ٤٧)

پروردگارا! ما را در زمره گروه ستمکاران -که به دوزخ درافتاده‌اند- قرار نده.

-اللهُمَّ- أَنْتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الغَافِرِينَ. وَاكْتُبْ لَنَا فِي هَٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الآخِرَةِ. (الأعراف: ١٥٥-١٥٦)

ای الله تو یاور –وکارساز- مایی، پس ما را بیامرز، و بر ما رحم کن، و تو بهترین آمرزندگانی. و برای ما در این دنیا و آخرت نیکی مقرر دار که سروری و توفیق طاعت در این سرای، وسعادت ناشی از رضایت و عنایت تو در آن سرای است.

حَسْبِيَ اللهُ لَا إِلَـٰهَ إِلّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ العَرْشِ العَظِيمِ. (التوبة: ١٢٩)

الله برای من کافی است، هیچ معبودی –به حق- جز او نیست، بر او توکل کردم، و او پروردگار عرش عظیم است.

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ. وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ القَوْمِ الكَافِرِينَ. (یونس: ٨٥-٨٦)

پروردگارا! ما را فتنه‌ای برای قوم ستمگر مگردان. پروردگارا! ما را به رحمت خویش از گروه کافران نجات ده.

رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُن مِنَ الخَاسِرِينَ. (هود: ٤٧)

پروردگارا! همانا من به تو پناه می برم، که از تو چیزی بخواهم که به آن علم ندارم، و اگر نبخشی و بر من رحم نکنی، از زیانکاران خواهم بود.

-اللهُمَّ يَا- فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضِ أَنْتَ وَلِيِّ فِي الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ توَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ. (يوسف: ١٠١)

ای الله! تویی پدید آورنده ای آسمان ها و زمین! تویی کار ساز من در دنیا وآخرت، مرا مسلمان بمیران، و به شایستگان ملحق کن.

رَبِّ اجْعَلْ هَٰذَا البَلَدَ آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَن نَعْبُدَ الأَصْنَامَ. (إبراهيم: ٣٥)

پروردگارا، این شهر را -یعنی: مکه را - جایی امن بگردان و مرا و فرزندانم را از پرستیدن بت ها دور دار.

رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِن ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ. (إبراهيم ٤٠)

پروردگارا! مرا بر پا دارنده ای نماز قرار بده، و از فرزندانم —چنین بده–، پروردگارا! و دعای مرا بپذیر.

رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الحِسَابُ. (إبراهيم: ٤١)

پروردگارا! مرا و پدر و مادر مرا، و مؤمنان را در روزی که حساب بر پا می شود بیامرز.

رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا. (الإسراء: ٢٤)

پروردگارا! به آنان رحمت آور، همانگونه که مرا در کودکی پرورش دادند.

رَبَّنَا آتِنَا مِن لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِن أَمْرِنَا رَشَدًا. (الكهف: ١٠)

پروردگارا! ما را از سوی خود رحمتی عطا کن، و راه نجاتی برایمان فراهم ساز.

رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي. وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي. وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِن لِسَانِي. يَفْقَهُوا قَوْلِي. (طه: ٢٥-٢٨)

پروردگارا! سینه‌ام را گشاده گردان -تا بتواند آزارهای مردم و تکالیف رسالت را بردارد و تحمل کند-. و کارم را -در تبلیغ رسالت و انجام واجبات آن- برایم آسان ساز. و از زبانم گره‌ای بگشای -یعنی: گره‌ای از گره‌هایی را که در زبان من است باز کن-، به‌اندازه‌ای که بتوانم پیام‌های تو را به مردم تفهیم کنم.

رَبِّ زِدۡنِي عِلۡمًا. (طه: ۱۱۴)

پروردگارا! بر دانشم بیفزای.

لَا إِلَـٰهَ إِلَّا أَنۡتَ سُبۡحَانَكَ إِنِّي كُنۡتُ مِنَ الظَّالِمِينَ. (الأنبياء: ۸۷)

ای الله! هیچ معبودی جز تو نیست، تو منزهی! بی گمان من از ستمکاران بودم.

رَبِّ لَا تَذَرۡنِي فَرۡدًا وَأَنۡتَ خَيۡرُ الۡوَارِثِينَ. (الأنبياء: ۸۹)

پروردگارا! مرا تنها مگذار -بدون فرزند- و تو بهترین وارثانی.

رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ. وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونَ. (المؤمنون: ۹۷-۹۸)

پروردگارا! از همزات شیاطین به تو پناه می‌برم. و پروردگارا! از این‌که آنها پیش من حاضر شوند به تو پناه می‌برم.

رَبَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ. (المؤمنين: ۱۰۹)

پروردگارا! ایمان آوردیم پس ما را بیامرز و به ما رحم کن که تو بهترین مهربانانی.

رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ. (المؤمنون: ۱۱۸)

پروردگارا! بیامرز و رحم کن زیرا تو بهترین بخشایندگانی.

رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا. إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا. (الفرقان: ٦٥-٦٦)

پروردگارا! عذاب جهنم را از ما دور بگردان، بی‌گمان عذاب آن پایدار است. به‌راستی آن بدقرارگاه و بد مقامی است.

رَبَّنَا هَبۡ لَنَا مِنۡ أَزۡوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعۡيُنٍ وَاجۡعَلۡنَا لِلۡمُتَّقِينَ إِمَامًا. (الفرقان: ٧٤)

پروردگارا! از همسرانمان، و فرزندانمان مایه ای روشنی چشم به ما عطا کن، و ما را برای پرهیزگاران پیشوا قرار بده.

رَبِّ هَبۡ لِي حُكۡمًا وَأَلۡحِقۡنِي بِالصَّالِحِينَ. وَاجۡعَلۡ لِي لِسَانَ صِدۡقٍ فِي الآخِرِينَ. وَاجۡعَلۡنِي مِن وَرَثَةِ جَنَّةِ النَعِيمِ. (الشعراء: ٨٣-٨٥)

پروردگارا! به من دانش و حکمت ببخش، و مرا با صالحان ملحق کن. و برای من در میان آیندگان آوازه نیک و ذکر خیر قرار بده. و مرا از جمله ای وارثان بهشت پر نعمت قرار ده.

وَلَا تُخۡزِنِي يَوۡمَ يُبۡعَثُونَ. يَوۡمَ لَا يَنۡفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونٌ. إِلَّا مَنۡ أَتَىٰ اللّٰهَ بِقَلۡبٍ سَلِيمٍ. (الشعراء: ٨٧-٨٩)

و در روزی که همه ای مردم برانگیخته می شوند، مرا رسوا وشرمنده مکن. روزی که مال و فرزندان سودی نبخشد. مگر کسی که با قلب سلیم –خالی از شرک و کفر و نفاق– به پیشگاه الله بیاید.

رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ. (النمل: ١٩)

پروردگارا! به من توفیق ده تا شکر نعمت هایی را که بر من و بر پدر و مادرم ارزانی داشته ای بجای آورم، و توفیق عطا کن، تا کار های شایسته ای که خشنود شوی، انجام دهم، و مرا به رحمت خود در زمره ای بندگان صالحت در آور.

رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي. (القصص: ١٦)

پروردگارا! من بر خود ستم کردم پس برایم بیامرز.

رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ. (القصص: ٢١)

پروردگارا! مرا از قوم ستمکار نجات بخش.

عَسَىٰ رَبِّي أَن يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ. (القصص: ٢٢)

از پروردگارم امیدوارم که مرا به‌راه راست هدایت کند.

رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ. (القصص: ٢٤)

پروردگارا! من هر خیری که بر من بفرستی نیازمند هستم.

رَبِّ انْصُرْنِي عَلَىٰ الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ. (العنكبوت: ٣٠)

پروردگارا! مرا بر قوم مفسدان یاری کن.

رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ. (الصافات: ١٠٠)

پروردگارا! به من فرزندی از صالحان عطا کن.

رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ التِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وِإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ. (الأحقاف: ١٥)

پروردگارا! مرا توفیق ده تا شکر نعمتت را که بر من و بر پدر و مادرم ارزانی داشته ای به جای آورم و کار شایسته ای انجام دهم که تو از آن خشنود

شوی، و فرزندانم را صالح گردان، بی گمان من به سوی تو بازگشتم —وتوبه نمودم–، وبی شک من از مسلمانانم.

رَبَّنَا اغْفِر لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الذِينَ سَبَقُونَا بِالإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آَمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ. (الحشر: ١٠)

پروردگارا! ما را و برادرانمان راکه در ایمان بر ما پیشی گرفتند بیامرز، و در دل هایمان کینه ای نسبت به کسانی که ایمان آورده اند قرار مده، پروردگارا! بی گمان تو رؤوف و مهربانی.

رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنَبْنَا وَإِلَيْكَ المَصِيرُ. (الممتحنة: ٤)

پروردگارا! بر تو توکل کردیم، و به سوی تو روی آوردیم، و بازگشت همه به سوی توست.

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَاغْفِرْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ العَزِيزُ الحَكِيمُ. (الممتحنة: ٥)

پروردگارا! ما را دستخوش فتنه کافران قرار مده، و ما را بیامرز ای پروردگار ما! بی گمان تو پیروزمند حکیمی.

رَبَّنَا أَتْمِمْ لَنَا نُورَنَا وَاغْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. (التحريم: ٨)

پروردگارا! نور ما را به تمام و کمال برسان، و ما را بیامرز، بی گمان تو بر هر چیز توانایی.

رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِيَ مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ. (نوح: ٢٨)

پروردگارا! مرا و پدر و مادرم را و هر آن کس که با ایشان وارد خانه من شود، و تمام مردان مؤمن و زنان مؤمن را بیامرز.

اللهُمَّ رَبَّ جَبْرَائِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ اهْدِنِي لِمَا اخْتُلِفَ فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِكَ إِنَّكَ تَهْدِي مَنْ تَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ. (مقتبس من سورة البقرة: ٢١٣، وحديث عائشة عند مسلم)

الهی! پروردگار جبرائیل و میکائیل و اسرافیل، ای مبدع آسمان ها و زمین، و آگاه از دنیای پنهان از دیدگان، و مطلع از جهان عیان، تو در بین بندگانت در آن چه که در آن اختلاف می ورزند، حاکمی، مرا به آنچه که از حق در

آن اختلاف شده است، با اراده ات هدایت کن، چرا که تو هر کس را که بخواهی به راه راست هدایت می کنی.

اللهُمّ آتِنِي الحِكْمَةَ التِي مَنْ أُوتِيهَا فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا. (مقتبس من سورة البقرة: ٢٦٩، وانظر الدعاء من الكتاب والسنة للقحطاني رحمه الله)

ای الله برایم حکمت و دانش ده، این که —حکمت و دانش– به هرکس دادی، بی شک خیر فراوانی داده شده است.

اللهمّ ثَبِّتْنِي بِالقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الآخِرَةِ. (مقتبس من سورة إبراهيم: ٢٧)

ای الله گفتار ثابت و کلمه توحیدی که زنده گی دنیا و آخرت را پایدار و ثابت قدم نگه می دارد، برایم عطا کن.

اللهم حَبِّبْ إِلَيْنَا الإِيمَانَ وَزَيِّنْهُ فِي قُلُوبِنَا وَكَرِّهْ إِلَيْنَا الكُفْرَ وَالفُسُوقَ والعَصْيَانَ وَاجْعَلْنَا مِنَ الرَّاشِدِينَ. (مقتبس من سورة الحجرات: ٧)

ای الله ایمان را محبوب ما ساز، و آن را در دل هایمان زینت ببخش، و کفر و فسق و نافرمانی را برایمان منفور و ناپسند گردان، و ما را از جمله ای هدایت یافتگان قرار ده.

اللهم قِنِي شُحَّ نَفْسِي وَاجْعَلْنِي مِنَ المُفْلِحِينَ. (مقتبس من سورة التغابن: ١٦)

ای الله مرا از بخل و حرص نفسم مصون کن، و مرا از جمله ای رستگارن قرار ده.

ای الله در دنیا و در آخرت به ما حسنه و نیکی عطا کن و مرا از عذاب آتش نجات ده. (متفق علیه)

پروردگارا به تو پناه می برم از فتنه جهنم و عذاب جهنم، فتنه قبر، و عذاب قبر، و شرّ فتنه ثروتمندی، و شرّ فتنه فقر، پروردگارا از شرّ فتنه دجّال به تو پناه می جویم، پروردگارا درونم را با آب برف و تگرگ شستشو ده، و همچنان که لباس و پارچه سفید را از آلودگی پاک نموده ای درونم را نیز از خطایا پاک کن، همانطور که میان مشرق و مغرب فاصله ایجاد کرده ای میان من و خطاهایم

نیز دوری و فاصله به وجود آور، پروردگارا من از کسالت و گناه و زیان به تو پناه می برم. (بخاری و مسلم)

خدایا من از ناتوانی و ضعف و ترسویی و پیری و بخل ورزی به تو پناه می برم و از عذاب قبر و از فتنه و امتحان زنده شدن و مردن به تو پناه می آورم. (بخاری و مسلم)

خدایا من از فشار مصیبت و رسیدن به شقاوت و بدبختی و عاقبت شری و کینه توزی دشمنان به تو پناه می آورم. (بخاری و مسلم)

خدایا دینم را که سبب لغزش ناپذیری در زندگی است و دنیایم را که معیشتم در آن است اصلاح کن و آخرتم را که معادم در آن قرار گرفته است اصلاح کن، و زندگی و حیاتم را در تمام خیر و نیکی افزایش ده و مرگ را برایم از هر شرّ و سختی دیگر آسان تر کن. (مسلم)

خدایا هدایت و پرهیزگاری و عفت و بی نیازی را از تو می طلبم. (مسلم)

الهی! مرا در زمره کسانی قرار ده که آن ها را هدایت کرده ای، و مرا جز کسانی قرار ده که به آن ها عافیت عطا کردی. الهی! مرا جز کسانی قرار ده که تو یاور آنانی، و هر چه که به من عنایت کرده ای، مبارکش بگردان، و مرا از قضای بد، حفاظت کن، توئی که حکم می کنی، احدی بر تو حاکمیت ندارد، همانا کسی که تو او را حمایت کنی، ذلیل و خوار نمی شود، و کسی که

تو با او دشمنی کنی هرگز عزت نمی یابد. پروردگارا! تو با برک و بلندمرتبه هستی. (رواه أحمد وأبو داود والترمذي والنسائي)

ای الله مرا کمک کن و توفیق بده بر ذکر خود، شکر خود، و حسن انجام عبادت خود. (أحمد و أبو داود و نسائي)

پروردگارا به قلب من نور، به زبان من نور، به چشم من نور، و به گوش من نور، و به سمت راستم نور، و به سمت چپم نور و بالای سرم نور، و به سمت پاینم نور، و به سمت جلویم نور، وبه پشت سرم نور، و به نفسم نور قرار ده، و نوری برایم قرار ده که تمام این انوار را جمع کند. (بخاری و مسلم)

ای الله من از تو عافیت دنیا و آخرت را می خواهم، ای الله من از تو عفو و عافیت و سلامتی می خواهم در دین و دنیا، در اهل و مال خود، ای الله عیوب مرا پوشیده و از ترس و خوف مرا در امان دار، ای الله مرا از طرف پیش و پس من در حفاظت خود نگهدار، و حفاظت کن مرا از راست و چپ من، و از طرف بالای من و به عظمت و بزرگی تو پناه می جویم از این که ناگهان از پایین خود هلاک گردم. (أبو داود و نسائي)

پروردگارا مثلی که تو صورت مرا نیک گردانیدی، پس سیرت و اخلاق مرا نیز نیکو گردان. (رواه أحمد)

از شر آنچه که الله آفریده و زیاد کرده است، و از شرّ آنچه از آسمان فرو می فرستد، و از شر آنچه به آسمان صعود می کند، و از شر فتنه های شب و روز، و از شرّ هر وارد شونده ای در شب مگر این که به خیر و نیکی وارد شود به تو پناه می برم، ای پروردگار مهربان! به کلمات کامل تو که هیچ نیکو کار و بدی کاری نمی تواند از آن ها تجاوز کند، پناه می برم. (رواه أحمد)

خدایا از ضعف و کسالت و ترسویی و بخل ورزی و پیری و عذاب قبر به تو پناه می برم، خدایا تقوای لازم را به نفسم عطا بخش، و آن را تزکیه و پرورش ده، تو بهترین کسی هستی که آن را پاک و تزکیه می نمائی، تو سرپرست و صاحب آن می باشی، خدایا من از علم بی سود و فایده و از قلب بی خشوع و از نفس سیرناپذیر و دعای بی جواب به تو پناه می آورم. (رواه مسلم)

خدایا مرا هدایت و محکم کن، خدایا هدایت و استحکام را از تو می طلبم. (رواه مسلم)

خدایا از زایل شدن نعمت تو و از بین رفتن تندرستی تو، و ناگاه گرفتن عذابت و تمام خشم هایت به تو پناه می آورم. (رواه مسلم)

ای الله من از ناخشنودی تو به رضای تو، و از کیفر تو به عفو تو پناه می آورم، و از گرفت تو به تو پناه می آورم، من ثنا و ستایش تو را بطور کامل نمی

توانم بجا آورم –فقط این قدر می گویم- تو همان گونه هستی که خودت را توصیف نموده ای. (رواه مسلم)

خدایا از شرّ آنچه انجام داده ام و از شرّ آنچه را که انجام نداده ام به تو پناه می جویم. (رواه مسلم)

خدایا به مال و فرزندم فزونی بخش، و در آنچه که به من داده ای برکت قرار ده، و حیاتم را بر طاعت خود طولانی کن، و کردارم را نیک گردان، و مرا ببخشای. (يدل عليه دعاء النبي صلى الله عليه وسلم لأنس، وانظر الدعاء للقحطاني)

نیست معبودی به حقی جز الله جلیل و بردبار، هیچ معبود به حق جز الله پروردگار عرش عظیم نیست، هیچ معبودی جز الله پروردگار آسمان ها و پروردگار زمین و پروردگار عرش بلندمرتبه نیست. (بخاری و مسلم)

خدایا رحمت تو را می خواهم، لحظه ای مرا به نفسم واگذار مکن، و تمام حالاتم را اصلاح کن، معبود به حقی جز تو نیست. (رواه أبو داود وأحمد)

خدایا من بنده ای تو، و پسر بنده تو، و پسر کنیز تو می باشم، تحت سلطه و قدرت تو می باشم، حکم تو در مورد من قطعی است، و قضاوتت درباره ام عادلانه است، و تو را با هر نامی که خود را به آن خوانده ای و یا در کتاب خود نازل کرده ای یا آن را به هر کسی از مخلوقات خود یاد داده ای، و یا هر نامی که در علم غیب برای خود اختصاص داده ای درخواست و

طلب می نمایم این که قرآن را بهار درون و نور سینه ام و بیرون راندن اندوه و بردن رنج و غصه ام قرار دهی. (رواه احمد)

خدایا! ای دگرگون کننده ای دل ها! قلب های ما را بر طاعت خود دگرگون کن. (رواه مسلم)

ای دگرگون کننده دل ها! قلبم را بر دینت استوار نما. (رواه الترمذي وأحمد)

خدایا! تندرستی در دنیا و آخرت را از تو می خواهم. (رواه الترمذي)

پروردگار من، مرا یاری نما، و بر علیه من یاری و کمک نکن، و مرا پیروز گردان، و بر من پیروز مگردان، برای من چاره کن، و بر علیه من حیله نکن، و مرا هدایت ده و هدایت را به سوی من هموار کن، و مرا بر آن که بر من تجاوز کرده است پیروز گردان، و پروردگارا مرا برای خود بسی شکر گزار و بسی ذاکر و بسی ترسان و بسی اطاعت کننده قرار ده، و به سوی تو فروتن و نالان و رجوع کننده باشم، پروردگار من! توبه ام را بپذیر، لغزش و گناهم را بشوی، و دعایم را اجابت کن، و حجتم را استوار و محکم نما، وقلبم را هدایت کن، زبانم را هدایت کن، دوده و کینه ای درونم را بیرون بیار. (رواه أبو داود والترمذي والنسائي)

خدایا از شرّ گوش، چشم، زبان، قلب، خواسته و سرنوشتم به تو پناه می برم. (رواه أبو داود والترمذي والنسائي)

خدایا! از دچار شدن به بیماری برص —پیسی- و دیوانگی و جذام —خوره- و از بیماری های پلید به تو پناه می برم. (رواه أبو داود والنسائي)

خدایا از اخلاق و کردار و آرزوهای ناپسند و از بیماری ها پلید به تو پناه می جویم. (رواه الترمذي وابن حبان)

خدایا! بی گمان تو بسی بخشنده، و بلندمرتبه ای، عفو و بخشش را دوست می داری پس مرا عفو کن. (رواه الترمذي والنسائي)

خدایا! انجام نیکی ها، و ترک ناروایی ها و دوستی بینوایان را از تو در خواست می نمایم، و از تو می خواهم که مرا ببخشید، و به من رحم نمائید و هرگاه اراده ای عذاب و ضلالت قومی را نمودی مرا بدون عذاب و محنت بمیران، عشق و علاقه به تو و حبّ آنکه تو را دوست می دارد، و عشق به کرداری که مرا به سوی دوستی تو نزدیک گرداند از تو خواستارم. (رواه أحمد والترمذي)

خدایا! تمام خیر دنیا و آخرت آنچه را از آن آگاهم و آنچه را که از آن آگاه نیستم از تو خواهانم، و از شرّ دنیا و آخرت و آنچه که از آن آگاهی یافته و یا آگاهی نیافته ام به تو پناه می برم، خدایا! از خیر آنچه بنده و پیامبرت محمد صلی الله علیه وسلم از تو جسته است را خواهانم، و از شرّ آنچه که پیامبرت محمد صلی الله علیه وسلم از آن به تو پناه جسته است، پناه می آورم، خدایا! بهشت و گفتار و کردارهای که بدان —مرا به تو- نزدیک می کند را

خواستارم، و از آتش و گفتار و کرداری که بدان —مرا به جهنم- نزدیک می نماید به تو پناه می برم، و از تو تقدیر و سرنوشت خیر و نیکی را خواهانم. (رواه ابن ماجة وأحمد)

خدایا! از حیث خود آنچه که ما را از گناه و معاصی تو باز می گرداند، و یقین آنچه که با آن گرفتاری های دنیا بر ما سبک آید، و از طاعت آنچه که ما را به بهشت تو نایل گرداند نصیبمان کن، خدایا! تا وقتی که ما را زنده نگه داشته ای ما را از گوش و چشم و توانایی هایمان بر خوردار کن، انتقام ما را بر کسی که به ما ستم نموده قرار ده، و ما را بر کسی که با ما عداوت و دشمنی نموده و گرفتاریمان را در دینمان قرار نده، دنیا را بزرگترین هدف و دغدغه ای ما قرار نده، کسی را که به ما رحم نمی کند بر ما مسلّط مگردان. (رواه الترمذي)

خداوندا! از ترسویی به تو پناه می برم و از بخل به تو پناه می برم، و از پیری به تو پناه می جویم، و از فتنه دنیا و عذاب قبر به تو پناه می برم. (رواه البخاري)

ای الله گناهانم را بیامرز و نادانی و اسراف مرا در کار من بیامرز، گناهانی را که تو از من بدان داناتری، ای الله بیامرز آنچه را سنجیده کرده ام، وآنچه را بیهوده کرده ام، و آنچه را سهواً کرده ام، و آنچه را عمداً انجام داده ام، و این همه کار های را کرده ام، ای الله گناهان پیشین، و پسین مرا بیامرز، و آنچه را پوشیده و پنهان کرده ام، و آن گناهانی را که علنی و آشکارا کرده ام، و آن

هائی که تو آن ها را بهتر از من می دانی توئی پیش کننده هر کسی را که خواهی، و توئی پس افگننده هر کسی را که خواهی و تو بر همه چیز قادر و توانائی. (متفق علیه)

خدایا! ظلم و ستم فراوانی به خود کرده ام جز تو کسی گناهان را نمی بخشد، از مغفرت خود مرا مورد بخشش قرار ده، و به من رحم کن، بی گمان تو بسی بخشنده و مهربان هستی. (متفق علیه)

خدایا! برای تو سر تسلیم فرود آوردم، و به تو ایمان آوردم، و بر تو توکّل نمودم، و به سوی تو برگشتم، و به تو اقامه دعود نموده ام، خدایا! از این که مرا گمراه گردانی پناه می برم، قسم به عظمتت هیچ معبود به حقی نیست جز تو، تو زنده ای هستی که نمی میرد، و جن و انس می میرند. (متفق علیه)

خدایا! گناهم را ببخش، و سرایم را وسعت بخش، و در روزیم برکت قرار ده. (رواه أحمد والترمذي)

خدایا از فضل تو می طلبم. (مقتبس من سورة النساء: ٣٢)

خدایا! از لغزیدن و هلاک شدن، و غرق شدن، و سوزاندن به تو پناه می آورم، و از این که شیطان هنگام مرگ سرگردانم کند به تو پناه می آورم، و از این که در راه تو با حالت پشت کننده و برگرداننده بمیرم به تو پناه می آورم،

و از این که هنگام مرگ با حالت رنجانده و گزیده بمیرم به تو پناه می جویم. (رواه أبو داود والنسائي)

خدایا! از گرسنگی به تو پناه می آورم، بی شک او همبستر ناشایست و بدی است، و از خیانت به تو پناه می آورم، همانا آن جامه ای بدی است. (رواه أبو داود والنسائي)

خدایا! از درماندگی، کاهلی، ترسویی، خست، کهولت، قساوت وسنگدلی، غفلت، تنگدستی، خواری، بینوایی، به تو پناه می جویم، و از فقر، کفر، هرزگی، تفرقه، نفاق، بی آبرویی، و ریا به تو پناه می آورم، و از کوری، لالی، دیوانگی، جذام، پیسی، و بیمارهای بدخیم به تو پناه می آورم. (رواه النسائي)

خدایا! از فقر، تنگدستی، و خواری به تو پناه می آورم، و از این که ستم کنم، و یا مورد ستم قرار گیرم به تو پناه می آورم. (رواه أبو داود والنسائي)

خدایا! از همسایه ای بد در سرای جاویدان به تو پناه می برم، بی گمان همسایه ای صحرا –دنیا– به پایان می رسد. (رواه البخاري في الأدب المفرد والنسائي)

خدایا! از قلب بی خشوع، و از علم بی ثمر، و از دعاهای بی جواب، و از نفس سیرنشدنی به تو پناه می جویم، از این چهار شیء به تو پناه می جویم. (رواه أبو داود والترمذي)

خدایا! جنت را از تو می طلبم، و از آتش جهنم به تو پناه می آورم — سه بار— (رواه الترمذي والنسائي)

خدایا! در دین آگاهم کن. (يدل عليه ما رواه البخاري ومسلم في دعاء النبي صلى الله عليه وسلم لابن عباس)

خدایا! استوارم گردان، و مرا هدایت دهنده، و هدایت یافته گردان. (دل عليه دعاء النبي صلى الله عليه وسل لجرير، رواه البخاري)

خدایا! از این که آگاهانه به تو شرک بورزم به تو پناه می آورم، و از آنچه هم که نا آگاهانه باشد به تو پناه می آورم. (رواه أحمد)

خدایا! به آنچه که برایم آموخته ای نفع برسان، و آنچه را که برایم نفع می رساند برایم بیاموز، و علم مرا بیفزای. (رواه الترمذي وابن ماجة)

خدایا! من از تو علم سودمند، روزی حلال، و عمل پذیرفته شده مسألت می نمایم. (رواه ابن ماجة)

خدایا! ای یگانه ای یکتا! بی نیازی که نزاده است، و زاده نشده است، و کسی همتا و همگون او نمی باشد، از تو می خواهم که گناهانم را ببشخایی، بی گمان تو بسی بخشنده و مهربان هستی. (رواه النسائي)

خدایا! از تو می خواهم که حمد و سپاس خاص توست، هیچ معبود بحقی جز تو نیست –تنهائی و تو را شریکی نیست–، ای صاحب شکوه و کرامت! ای زنده ای باقی پایدار! من از تو بهشت را می طلبم، و از آتش جهنم به تو پناه می برم. (رواه أبو داود والترمذي والنسائي)

خدایا! از تو درخواست می کنم به این که من گواهی می دهم که تو خدایی، معبود به حقی جز تو نیست، یگانه و بی نیازی که نزاده است و زاده نشده است، وکسی همتا و همگون او نمی باشد. (رواه أبو داود والترمذي)

پروردگارا! مرا ببخش، و توبه ام را بپذیر، بی گمان تو بسی توبه پذیر وبسی بخشنده ای. (رواه أبو داود والترمذي)

خداوندا! با علم غیب خود و قدرتت بر خلق، تا وقتی که می دانی که حیات برای من خیر است زنده ام نگه دار، و هرگاه دانستی، مرگ برای من خیر از مرا بمیران، خداوندا! ترس و خشیت تو را در نهان و آشکار مسألت می کنم و در حال غضب و شادی رعایت گفتن حق را از تو طلب می نمایم، و میانه روی در بی نیازی و تهیدستی از تو می خواهم، و از تو نعمتی می خواهم که تمام شدنی نباشد، و از تو لذتی می خواهم که بی وقفه و پیوسته باشد، و بعد از آمدن گرفتاری رضایت را از تو می طلبم، خدایا بعد از مرگ، آرامش زندگی را از تو می خواهم، خدایا! لذت نگاه به وجه و سیمایت، و شوق لقای تو

را بدون این که در فلاکت زیربنایی، و فتنه ای گمراه کننده ای بیفتم از تو خواهانم، خدایا! مرا به زینت و زیبایی ایمان آراسته گردان، و ما را جزء راهنمایان هدایت یافته قرار ده. (رواه النسائي)

بار الها! بین من و خطاهای من، همانند فاصله ای که بین مشرق و مغرب انداخته ای، فاصله بیانداز، و مرا از خطاهایم پاک ساز، همانند لباس سفیدی که از آلودگی پاک می شود، بار الها! خطاهای مرا با برف و آب و تگرگ بشوی. (متفق علیه)

خدایا! ای پروردگار آسمان های هفتگانه و پروردگار زمین و عرش والا! پروردگار ما و پروردگار تمام اشیاء، شکافنده و رویاننده دانه و هسته و فرود آورنده ای تورات و انجیل و قرآن؛ از شرّ هر چیزی که در پنجه قدرت توست به تو پناه می آورم، خدایا! ای نخستین هستی که قبل از تو چیزی نبوده است، و از واپسین هستی که بعد از تو چیزی نیست، و تو نمایانی هستی که چیزی تو را نمی پوشاند، و نهانی هستی که نهان تر از تو چیزی نیست؛ دَین و بِدهی را از ما ادا کن، و ما را از فقر بی نیاز گردان. (رواه مسلم)

خدایا! مرا مورد بخشش قرار بده، و به من رحم کن، و هدایتم ده، و تندرستم گردان، و روزی ام ده. (رواه مسلم)

اي الله بهشت فردوس در بالاترین مرتبه را از تو می طلبم. (مأخوذة من قول النبي صلى الله عليه وسلم: فاسألوه الفردوس.. رواه البخاري)

بار الها! من از غم و اندوه، ناتوانی و سستی، بخل و ترس و غلبه قرض، و غلبه ای مردان به تو پناه می برم. (رواه البخاري)

اي الله از عذاب جهنم به تو پناه می بریم، و از عذاب قبر به تو پناه می بریم، و از فتنه های پنهان و آشکار به تو پناه می بریم، و از فتنه ای دجال به تو پناه می بریم. (رواه مسلم)

ای الله از تو شهادت در راه ات را می طلبم. (رواه مسلم)

خدایا! روز قیامت، مرتبه ام را از بسیاری از مردم، بالاتر قرار بده، خدایا! گناهانم را ببخش و روز قیامت، جایگاه خوبی نصیبم بگردان. (متفق عليه)

پروردگارا! روز جزا، گناهانم را بیامرز. (رواه مسلم)

من از الله بزرگی که هیچ معبودی بجز او –بحق– وجود ندارد و زنده و پاینده است، آمرزش می خواهم، و به سوی او توبه می کنم. (رواه الترمذي)

اللهم صَلِّ عَلَىٰ مُحمدٍ، وعلىٰ آلِ مُحَمدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَىٰ إبراهيمَ، وعلىٰ آل إبراهيمَ، إِنّكَ حَميدٌ مجيدٌ، وَبَارِكْ علىٰ مُحمدٍ، وعلىٰ آلِ مُحمدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلىٰ إبراهيمَ، وعلىٰ آلِ إِبرَاهِيمَ، فِي العالَمِينَ إِنَّك حَميدٌ مجيدٌ.

وَآَخِرُ دَعْوَانَا أَنِ الحَمْدُ للهِ رَبِّ العَالَمِينَ. (مقتبس من سورة يونس: ١٠)

و پایان دعایمان: حمد و سپاس، مخصوص الله، پروردگار جهانیان است.

مأخوذ من كتاب الدعاء من الكتاب والسنة للقحطاني رحمه الله وزاد عليه الرحيمي. فجزاه عنا هو والشيخ حسن سكر وكل من ساهم في إصلاحه خير الجزاء.

وكل من عثر على حرف فيه، أو معنى يجب تغييره، فإني أناشده الله في إصلاحه، وأداء حق النصيحة، وما أبرأ من العثرة والزلة.

این کتاب نیاز هر مسلمان است

الحمدلله والصلاة والسلام علی رسول الله صلی الله علیه وسلم، أما بعد:-

انسان در این دنیا همیشه در امتحان قرار دارد، یعنی یا در خوشبختی و فراخی است، که در این هنگام شکر پروردگار عالم برایش واجب می شود، و یا در مصیبت ها و گرفتاری ها قرار دارد، که دران هنگام باید صبر وشکیبائی را پیشه خود سازد. از این دو حالت انسان بیرون نیست.

پس هدف کامیابی وپیروزی انسان از امتحان این دنیاست نه زائل شدن امتحان.

پس بخاطریکه شکرگزاری تحقق یابد نیاز به سه چیزاست: شکر در قلب و زبان و جوارح، و این کتاب وسیله و راهی از راه های شکر و صبر بوسیله زبان و قلب بوده، و تدبر در آن شکر گذاری و صبوری بوسیله جوارح است.

و هر دو ماجور اند—اجر و پاداش بر ایشان- دریافت می شود. الله تعالی گفت: «وسیجزی الله الشاکرین» «و الله به سپاس گزاران پاداش خواهد داد»، و گفت: « إنما یوفی الصابرون أجرهم بغیر حساب» « قطعا پاداش بردباران با تمام و کمال بدون حساب داده می شود»، و گفت: «لئن شکرتم لأزیدنکم» «اگر شکر کنید حتما برایتان افزایش می دهم»، و گفت: «فمن

عفا وأصلح فأجره على الله» «هر که عفو و اصلاح کند، پاداشش بر الله است».

هرگاه انسان در انجام عبادات سنگینی و تنبلی کند، پس در ها را برویش بسته نمی کنیم –و او را مایوس نمی سازیم- بلکه راهی دارد که هر مرید می تواند به آن برسد.

بناءً این کتاب نیاز هر مسلمان است، و وسیله تماس دائمی میان بنده وپروردگارش می باشد.

و از الله سوال می کنم که از ما قبول کند وما را به راه راست هدایت کند.

ابو الفضل رحیمی